

Όμοιοι και ομόηχοι τύποι στα αρχαία Ελληνικά

- ἤρηκα → παρακείμενος του ρ. αἰρῶ , εἶρηκα → παρακείμενος του ρ. λέγω
- ἤρημαι → παρακείμενος του ρ. αἰροῦμαι, εἶρημαι → παρακ. του ρ. λέγομαι ,
- ἤρήμην → υπερσ. του ρ. αἰροῦμαι, εἰρήμην → υπερσ. του ρ. λέγομαι
- ἤρόμην → παρατ. του ρ. αἶρομαι, ἤρόμην → αόριστος β' του ρ. ἐρωτῶ
- αἰρόμενος → μτχ ενεστ. του ρ. αἶρομαι, ἐρόμενος → μτχ αορ.β' του ρ. ἐρωτῶ
- ἔβαλον → αόριστος β' του ρ. βάλλω, ἔβαλλον → παρτ. του ρ. βάλλω
- ἐβαλόμην → αορ. β' του ρ. βάλλομαι, ἐβαλλόμην → παρτ. του ρ. βάλλομαι
- βάλλε → β' εν. προστ.ενεστ. του ρ. βάλλω, βάλε → β' εν. προστ. αορ.β' του ρ. βάλλω
- βαλεῖν → απαρμφ.μελλ. ,βαλεῖν → απαρμφ.αορ.β' του ρ.βάλλω
- βαλών,-οῦσα,-ὄν → μτχ αορ.β', βαλῶν,-οῦσα,-οῦν → μτχ μελλ. του ρ. βάλλω
- βαλλόμενος,-η,-ον → μτχ ενεστ., βαλόμενος,-η,-ον → μτχ αορ.β' του ρ. βάλλω
- ἦσομαι → μέλλοντας του ρ. ἴεμαι, εἴσομαι → μέλλοντας του ρ. οἶδα
οἶσομαι → μέλλοντας του ρ. φέρομαι
- λείψομαι → μέλλοντας του ρ. λείπομαι, λήψομαι → μελλ. του ρ. λαμβάνω
- λειφθήσομαι → παθ.μελλ. του ρ. λείπομαι, ληφθήσομαι → παθ. μέλλοντας του ρ. λαμβάνομαι
- ἐλείφθην → παθ.αορ. του λείπομαι, ἐλήφθην → παθ.αορ. του λαμβάνομαι
- λέλειμμαι → παρακ. του ρ. λείπομαι, λέλυμαι → παρακ. του ρ. λύομαι
- ἐλελείμμην → υπερσ. του ρ. λείπομαι ἐλελύμην → υπερσ. του ρ. λύομαι.
- πείσομαι → μέλλοντας του ρ. πάσχω και του ρ. πείθομαι
- ἐπειθόμην → παρατ. του πείθομαι, ἐπιθόμην → αορ.β' του πείθομαι ,
ἐπυθόμην → αόριστος β' του ρ. πυνθάνομαι
- πέπεισμαι → παρακ. του ρ. πείθομαι, πέπυσμαι → παρακ. του πυνθάνομαι
- ἐπεπείσμην → υπερσ. του πείθομαι, ἐπεπύσμην → υπερσ. του πυνθάνομαι
- τέτροφα → παρακείμενος του ρ. τρέπω και παρακείμενος του ρ. τρέφω
- χρῆ → υποτ. απρ.ρ. χρῆ , χρῆ → β' εν. οριστ. και υποτ. ενεστ. του ρ. χρῶμαι
- εἶ → β' ενικό οριστικής ενεστώτα του ρ. εἶμι
- εἶ → β' ενικό οριστικής ενεστώτα και μέλλοντα του ρ. εἶμι
- εἰ → υποθετικός ή αιτιολογικός σύνδεσμος ή ερωτηματικό μόριο
- ἦ → διαζευκτικός σύνδεσμος
- ἦ → αναφορική αντωνυμία (ὄς, ἦ, ὀ)
- ἦ → α' ενικό παρατατικού του ρ. εἶμι
- ἦ → γ' ενικό υποτακτικής ενεστώτα του ρ. εἶμι
- ἦ → β' ενικό υποτακτικής αορίστου β' του ρ. ἴεμαι

- ἦ → γ' ενικό υποτακτικής αορίστου β' του ρ. ἴημι
- ἦ̄ → δοτική ενικού της αναφορικής αντωνυμίας θηλυκού γένους ἦ (ὄς, ἦ, ὀ)
- ἦν → παρατατικός του ρ. εἰμί σε α' και γ' ενικό .
- ὦ → α' ενικό υποτακτικής ενεστώτα του ρ. εἰμί
- ὦ̄ → α' ενικό υποτακτικής αορίστου β' του ρ. ἴημι
- ὦ̄ → κλητικό επιφώνημα
- ὦ̄ → δοτική της αναφορικής αντωνυμίας ὄς (ὄς, ἦ, ὀ)
- ἑλών: μτχ Αορ. β' αρσεν. γεν. , ενεργ. φων. του ρημ. αἰρῶ
- ἑλών: μτχ. συνηρ. Μελλ. αρσεν. και ουδ. γεν. ενεργ. φων. του ρημ. ἐλαύνω
- οὔ: γεν. ενικ. αριθμ. αρσεν. και ουδ. γεν. αναφορ. αντων. ὄς, ἦ, ὀ
- οὔ: β' ενικ. αριθμ. προστακτ. μέσης φων. Αορ. β' του ἴεμαι
- αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν (αρσ.) } β' τύποι αυτοπαθητ. αντων.
- αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτήν (θηλ.) } γ' προσώπου

αὐτοῦ, αὐτῶ, αὐτόν (αρσ.) } οριστική ή επαναληπτική αντων.

αὐτῆς, αὐτῆ, αὐτήν (θηλ.) }

τοῦ } ἄρθρο (αρσ., ουδ. γενική και δοτική ενικ. αρ.) και

τῶ } β' τύπος ερωτ. αντων. (τίς, τί) (αρσ., θηλ.ουδ.: γεν.,δοτ.,εν.αριθμ.)

του } γεν. και δοτ.ενικ. σε αρ. αρσ., θηλ., ουδ. της αόριστης αντων.

τω } (τίς, τί)

- ἄττα: β' τύπος ονομ. και αιτιατ. πληθ. αρ. ουδ. γεν. της αορ. αντων. (τίς, τί)
- ἄττα: β' τύπος ονομ. και αιτιατ. πληθ. αρ. ουδ. γένους της αναφορικής αντωνυμίας (ὅστις, ἦτις, ὅ,τι)
- ἴσθι: β' ενικό προστακτικής ενεστώτα και του εἰμί και του οἶδα
- ὦν: μτχ ενεστ. εἰμί (ονομ. και κλητ. ενικού αρσεν. γένους)
- ὦν : γεν. πληθ. αρσεν., θηλ. και ουδ. της αναφορικής αντωνυμίας ὄς, ἦ, ὀ
- εἶην, εἶης κ.τ.λ.: ευκτ. ενεργ. φων. Αορ. β' του ἴημι
- εἶην, εἶης κ.τ.λ.: ευκτ.Ενεστ. του εἰμί
- εἶναι: απαρμφ. Ενεστ. του εἰμί, εἶναι: απαρμφ. Αορ. β' ενεργ. φων. του ἴημι
- ἦκα: Αορ. β' ενεργ. φων. του ἴημι, εἶκα: Παρακ. ενεργ. φων. του ἴημι
- εἶμην: Αορ.β' και Υπερσ. μέσης φων. του ἴεμαι
- ἰᾶσι: γ' πληθ.οριστ. Ενεστ. εν.φων.(ἴημι), ἰᾶσι: γ' πληθ.οριστ. Ενεστ. (εἶμι)
- ἦμεν, ἦτε/ἦστε, ἦσαν: πληθυντ. Παρατ. του εἰμί
- ἦμεν, ἦτε, ἦσαν: πληθυντ. Παρατ. του εἶμι
- ἦστε (β' πληθυντ.), ἦσαν (γ' πληθυντ.): Παρατ. του οἶδα